

[Søren P. Larsen.]

tat, der kan fremkomme gennem blot en 4 Timers psykoteknisk Prøve, hvor den enkelte Elevs Nerver belastes ganske uhyggeligt, derved at han er klar over, at der er omtrent dobbelt saa mange til Prøve, som der overhovedet er Mulighed for Optagelse paa Tandlægeskolen af.

Jeg vil paastaa, at Eksamensskolernes Vidnesbyrd er bygget op paa lagttagelse af den enkelte Elevs Arbejde og Liv i Skolen gennem adskillige Aar, hvorfor ogsaa Skolens Udtalelser og Vidnesbyrd om den enkelte Elev er et langt sikrere Grundlag at bygge paa end det, der kan opnaas gennem en kortvarig Prøve paa en 3—4 Timer. Jeg ser, at Realskolernes Aarsmøde har beskæftiget sig stærkt med dette Forhold, og en brav Fynbo, Skolebestyrer Hans Jørgen Hansen fra Nr. Aaby, der, saa vidt jeg ved, er Redaktør af Realskolernes Medlemsblad, sagde, at man kunde i og for sig lige saa godt have sat Eleverne til at spille Kegler og have udvalgt dem efter det System, som man kunde foretage den psykotekniske Prøve. Der er noget andet, som for mig er mere afgørende, det er dette, at den Prøves Udfald blev bestemmende i dette Tilfælde. Jeg ser, at der er andre Skolemænd, der har spurgt: Hvis man nu Dagen efter eller nogle Dage senere havde afholdt en lignende Prøve med de samme Elever, kunde man saa ikke have risikeret at naa til helt andre Resultater, end man naaede til gennem den første Prøve?

Naar vi har hørt den højtærede Undervisningsminister — og vi læser gerne de Taler, han holder Lørdag, Søndag og undertiden Mandag ude omkring i Befolkningen —, faar man egentlig paa Fornemmelsen, at den højtærede Undervisningsminister ikke er nogen Tilhænger af Eksamenssvæsenet. Den højtærede Minister har holdt mange fortræffelige Taler, hvori han vender sig imod Eksamenssvæsenet. Derfor synes jeg ikke rigtig, at det, der er foregaaet her, er helt paa Linie dermed, for det kan jo være meget godt at tale kønt om Lørdagen og Søndagen, men det har jo ogsaa lidt at betyde, hvad en Mand og Minister foretager sig midt i Ugen, og den højtærede Minister har jo Ansvaret for den Overeksamen, som her er afholdt, og oven i Købet afholdt med Tilslutning fra og Bistand af

Undervisningsinspektøren baade for Realskoler og Gymnasieskoler.

Naa, sket er sket, og den højtærede Minister vil senere faa Lejlighed til at gøre Rede for sit Syn paa disse Forhold, men der er et rent praktisk Spørgsmaal vedrørende den samme Sag, som jeg gerne vil rette til Ministeren. Da det var blevet slaaet fast, hvilke Aspiranter der havde opnaaet Optagelse paa Tandlægeskolen, fik jeg fra forskellige Forældre Breve, gaaende ud paa, om der ikke var Mulighed for, at man vilde forespørge, om de Børn, der havde Lyst til at faa Tandlægeuddannelse, men ikke kunde optages paa Tandlægeskolen paa Grund af den Pladsmangel, der i disse Aar hersker der, og som først afhjælpes, naar større og bedre Lokaler bliver skaffet til Veje, ikke, hvis de blev sendt til Udlandet for at faa den Uddannelse paa det tandlægemesige Omraade, som Udlandets Skoler kan give dem, og bagefter herhjemme underkastede sig en særlig Prøve, kunde opnaa Autorisation til at praktisere som Tandlæger. Jeg nævner dette, fordi det har nogen Betydning i en Periode, hvor mange unge forgæves har henvendt sig til Tandlægeskolen om Optagelse. Dertil kommer yderligere, at der jo er en vis Trang til Tandlæger ude omkring. Dette Argument blev ogsaa benyttet, da vi forrige Gang drøftede Spørgsmaalet om Tandlægeskolens Udvidelse her paa Rigsdagen. Jeg siger derfor: Skulde man ikke komme disse unge Mennesker til Hjælp derigennem, at man gav dem Tilladelse til at tage de $\frac{3}{4}$ eller $\frac{4}{5}$ af den Uddannelse, der er nødvendig for en Tandlæge, paa andre Skoler og saa en supplerende afsluttende Uddannelse herhjemme, saa de kunde opnaa Autorisation? Det er beklageligt, at unge Mennesker, som har Anlæg og Evner, skal vente i flere Aar paa at komme ind paa Tandlægeskolen for saa maaske til Slut at faa at vide, at de er blevet for gamle. Derfor retter jeg det Spørgsmaal til Ministeren, om han ikke vil tage de Tanker, jeg her har fremført, med ind i sine Overvejelser af dette vanskelige Spørgsmaal; derved kunde man maaske hjælpe — jeg tænker ikke saa mange, men dog nogle unge Mennesker til Tandlægeuddannelsen og samtidig tilfredsstille det Behov for Medhjælpere, der er paa dette Omraade.

Jeg har derefter nogle faa Bemærk-